

DEMOCRÀCIA A TOT COLOR!

POBLE NEGRE I DEMOCRÀCIA

DAVID SANTOS

Educafro*, São Paulo, Brasil

Amb les benediccions del “Déu de tots els noms” – Iahvè, Tupã, Olorum, Déu Pare, Obatalá...- situacions de recerca o d’opressió han fet que les ètnies es trobin a Llatinoamèrica. Els poderosos, dels més diversos orígens, han fet sorgir una nova societat en què les ètnies i les cultures blanques, sota el mestratge del poder colonitzador, han determinat regles de convivència, i han fet prevaler la submissió, el silenci i l’emmordassament del nostre poble afroindi, i ha quedat el privilegi del pensament, del quefer cultural i del domini econòmic per l’occidental i europeu.

A l’Argentina, l’Uruguai i d’altres nacions, el poble afrodescendent ha estat gairebé eliminat d’aquells territoris. Al Brasil, l’Equador, Colòmbia i d’altres nacions, aquest poble ha estat i està sotmès, humiliat i exclòs. A Colòmbia, tot i que el poble afro és quasi el 33% de la nació, no es veu cap negre als alts càrrecs governamentals, als bancs i a les empreses. Al Brasil acaba de ser divulgada per l’IGBE i ETHOS (ethos.org.br) una investigació realitzada amb les 500 empreses més grans del Brasil sobre l’exclusió de la població negra. El resultat és vergonyós: analitzant tan sols un aspecte de la investigació, l’ocupació del càrrec en el nivell d’“executiu”, tenim el següent resultat: negres (negres+mulats), només un 3’4%; grocs, un 2’2%; indígenes, 0’0%, i blancs, un 94%. I això passa en un país on el 45,6% del poble és afrodescendent!

No s’entén com és possible que el Brasil, el major país cristià del món, estigui tan lluny de la justícia social. I per tant, lluny de la justícia divina.

La justícia, a tota Llatinoamèrica, és racista. Condemnes i presons d’afrodescendents, víctimes de judicis superficials, estan presents en aquest continent. En aquesta regió s’ha format la policia més racista del món. L’informe del Departament d’Estat Pels Drets Humans, del 2003, revela que “la discriminació contra els negres i els pobles indígenes es manté inamovible”, i que “les persones de color tenen una probabilitat cinc cops superior de ser encertat per trets, o mortes, en el transcurs de les accions dels agents de l’autoritat que no pas les persones que semblen ser blanques”.

Democràcia a tot color! És el clamor de les ètnies oprimides que componen aquesta regió del món! Ens rebellem volent espai per a la diversitat: indis, afros i mestissos exigim democràcia a tot color!

Els romanents de *quilombos* [poblets de negres fugits

del captiveri] lluiten pel dret de propietat de la terra ocupada pels seus avantpassats i robada per les classes dominants. Un dels primers grups que va lluitar per terres a Llatinoamèrica van ser els negres, i fins avui formen una gran part dels participants del “Moviment dels Sense Terra” al Brasil i a d’altres parts d’aquest continent.

A cada nació de Llatinoamèrica, animats pels seus líders negres i indígenes d’ahir i d’avui, el poble protesta, crida i exigeix els seus drets. Els somnis d’ahir continuen fent esqueneta a la mística i a les lluites d’avui. Més del 50% dels assassinats en conflictes de terres són afroamerindis.

Nosaltres, afroamerindis, proclamem que cal neutralitzar les funestes conseqüències de les accions colonitzadores, i que s’adoptin polítiques d’“accions afirmatives” en tots els nivells!

No és ètic que només ara, l’any 2006, al Brasil, una persona indígena arribi a doctorar-se a la Universitat. En aquest continent ens preguntem: quin tant per cent dels indígenes i dels afrodescendents de cada nació s’està formant a les universitats?

Els afros i indígenes del Brasil, amb molt d’esforç, perseverança i militància, estem fent que desperti la consciència a la universitat, en els polítics i a la societat. Més de 30 Institucions Públiques d’Ensenyament Superior ja han adoptat discriminacions positives o cotes per l’ingrés a les universitats d’indígenes, negres, necessitats especials i d’altres pobres! Una de les principals universitats que va adoptar les cotes va ser la Universitat de Brasília (UnB). El resultat està sent fantàstic: els negres amb cotes tenen notes iguals o superiors als que entren pel mètode tradicional, i tiren a terra els prejudicis que preconitzaven la caiguda en la qualitat de l’ensenyament amb l’adopció de mesures per l’estil.

Busquem, dibuixem, exigim i fem de les “discriminacions positives” una manera més d’exigir i fer una altra democràcia! Volem una democràcia plural, a tot color, en què tots tinguem veu i vot! “Un país on tan sols la població blanca té mobilitat social no té el dret de classificar-se com a democràcia”.

A tot Llatinoamèrica, el mercat financer, els blancs usen i abusen, s’explota el poble amb taxes exorbitants i s’amplia l’exclusió dels negres. Al Brasil, la comunitat negra ha ocupat agències bancàries, ha protestat i ha

exigit. Ara en recull els fruits. Per exemple: el Banc ITAÚ, un dels 5 bancs més grans de Llatinoamèrica, el 2003 havia contractat només 132 afro; el 2004, amb la pressió de la comunitat negra, va pujar fins a 614; el 2005 va fer un salt encara més gros (2.310). Això en tots els escalafons del Banc. L'avenç s'està produint amb molta lluita i persistència. Saber pressionar és decisiu per apressar la victòria d'aquest poble afroamerindi!

Som partidaris d'una "democràcia a tot color" i a tot vapor! I tenim pressa!

Nosaltres, pobles afroindígenes, ja hem esperat massa!

Molts han mort o s'estan fent vells sense veure aquest moment de victòria en la seva família!

Volem els canvis ja, a tot vapor, a tot color!

*EDUCAFRO és una xarxa de 255 cursos preparatoris per l'ingrés dels negres i les negres a les universitats públiques i particulars del Brasil i al mercat de treball. EDUCAFRO està a disposició de compartir la seva experiència i la seva manera de veure les coses amb qualsevol grup, persona, comunitat o institució en qualsevol part del continent llatinoamericà o arreu del món: educafro@franciscanos.org.br / www.educafro.org.br / tel: 55-11-3119.0341.

L'objectiu general de la lluita d'EDUCAFRO per "l'altra democràcia" és el d'aplegar persones voluntàries, solidàries i beneficiàries d'aquesta causa, que lluiten per la inclusió de negres (en especial) i pobres (en general) a les universitats públiques (sobretot) o en una universitat particular amb una beca d'estudis, amb la finalitat de possibilitar la presa de poder i la mobilitat social de la població afroamericana.

Els objectius específics d'EDUCAFRO són els següents:

-Possibilitar l'aparició de nous líders i ciutadans conscients a les comunitats i a les universitats.

-La formació ciutadana i acadèmica a través de les classes de professors voluntaris als cursos comunitaris.

-Proposar polítiques públiques i la discriminació positiva als poders executius, legislatiu i judicial.

-Despertar en les persones la responsabilitat i l'autonomia en la superació de dificultats, tot convertint-les en protagonistes de les seves històries.

-Donar un extrem valor a l'organització de grups socials a la perifèria com a instrument de transformació social i construcció d'una altra democràcia.

Si vols unir-te a la lluita per la Gran Democràcia, la Democràcia a tot color, forma un grup o una iniciativa semblant. Posem a la teva disposició la nostra experiència, la nostra manera de veure les coses i la nostra seu. Posat en contacte amb nosaltres.

SICSAL

SERVEI INTERNACIONAL CRISTIÀ DE SOLIDARITAT AMB I DES DELS POBLES D'AMÈRICA LLATINA, "OSCAR ROMERO"

És una xarxa mundial cristiana ecumènica de solidaritat amb els pobles empobrits, una articulació, interrelació i intercomunicació, acció i suport de comitès, organitzacions, grups i persones compromesos en la promoció de la solidaritat des de la fe cristiana, la justícia i la veritat com a servei i acompanyament a la Causa de l'Alliberament.

Fundat el 1980 en resposta al repte de la presència dels cristians en les lluites populars d'Amèrica Central, sota la inspiració de Mons. Romero, és un símbol a nivell mundial d'aquells homes i dones que van donar la seva vida per la fidelitat de l'Evangeli a favor dels pobres i de les seves Causes. Més tard el SICSAL va ampliar la seva referència a tota Amèrica Llatina i el Carib.

Els seus objectius: viure i promoure la solidaritat a, amb i des dels pobles empobrits que lluiten per l'Alliberament i per la Pau, contribuint així a la realització del projecte alternatiu i alliberador, la Utopia que Jesús va anomenar "Regnat de Déu".

1. Relacionar-se amb entitats de solidaritat per tal de crear espais de comunió fraterna i ecumènica.

2. Difondre l'espiritualitat de Mons. Romero per enriquir i orientar el compromís solidari.

3. Impulsar una reflexió teològica que acompanyi el procés d'alliberament a la Societat i les Esglésies.

4. Donar suport als nous subjectes emergents: indígenes, negres, dones, emigrants... i denunciar profèticament tot allò que atempti contra la Vida.

5. Compartir anàlisis de la realitat social, política, econòmica i eclesial per un compromís solidari.

6. Promoure una informació ràpida i fidedigna que recolzi els processos alliberadors.

Pertanyen al SICSAL aquells grups, comitès, organitzacions, CEBs i persones que viuen i practiquen des de la seva fe una solidaritat organitzada i que explícitament es vinculen al SICSAL.

Per posar-hi en contacte, adherir-s'hi o col·laborar-hi:

Secretaria del SICSAL

Casa L-824. Colònia Centroamérica

Managua, NICARAGUA

sicsal04@ibw.com.ni / Tel: (505) 25 26 294